

Forinden Afstemningen fortsattes, bemærkede

Formanden: Naar jeg nu oplæser § 13 for at lade den afstemme, vil det være min Pligt at tage det Ændringsforslag tilfølgende, der er blevet vedtaget med Hensyn til at sætte enten „Borgerkabspenge“ eller „Betaling“ istedetfor „Gehyr“, hvor dette Ord findes; det vil imidlertid let sees allerede ved den foreliggende Paragraph, at denne Forandring meget daarligt passer, og at det vil være nødvendigt at foretage Redactionsforandringer til 3die Behandling.

Afstemningen fortsattes dernæst med

7) Lovudkastets § 13, der med de vedtagne Forandringer lyder saaledes:

„Betaling for Ræringsbevitt paa Landet.

Ved Meddelelsen af Ræringsbevitt paa Landet udredes den Betaling, som for samme Ræring erlægges i nærmeste Kjøbstad; dog skal af Haandværkere paa Landet, der bostætte sig længere end een Miil fra Kjøbstaden, kun svares halvt mod Kjøbstaden. Med Hensyn til de Ræringsveie, som ikke maatte findes nævnte i den for vedkommende Kjøbstad fastsatte Classification, tilkommer det Amtmanden at afgjøre, til hvilken Classe de blive at henregne.

Ræringsbevittet skrives paa det stemplede Papir, som er forekrevet for et Borgerbrev paa samme Ræring.

Betalingen tilfalder indtil 1ste April 1862 nærmeste Kjøbstads Kæmmerkasse, for Kjøbenhavns Vedkommende Stadens Hovedkasse, men efter den Tid vedkommende Sognecommune paa Landet. Af efternævnte Ræringsveie skal Betalingen dog strax tilfalde Sognecommunen, nemlig a) Møllebrug, forsaavidt dette gaar ud paa Formaling af Kornvarer, Skibs- og Baadebyggeri; b) Fabriker saavel som andre større industrielle Anlæg, der hidtil alene eller dog fortrinnsvis have fundet Sted paa Landet. Indenrigsministeren bestemmer i Tvivlstilfælde, hvilke Anlæg der skulle henregnes til denne Classe.

De i Rærets Løb indkomne Betalinger udbetales til Vedkommende inden næste Mars Januar Maanedes Udgang med en Afkortning af 4 pCt. i Incassationsbetaling.

Har den Paagældende havt Borgerkab i den By, hvilken Betalingen skulde tilfalde, bortfalder dette for den eller de Ræringer, for hvilke han forhen har betalt Betaling i samme By.

Den Ræringsdrivende, der saaledes har erlagt Betaling til en Kjøbstad, skal ikke paany erlægge Betaling for samme Ræring, hvis han fra Landet flytter ind til samme Stad.

Eræder Noget over til en anden Ræringsveie, gjælder den samme Regel i Henseende til Betaling og stemplet Papir som i Kjøbstæderne.“ Vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

§ 14 med de dertil hørende Ændringsforslag fattes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: Der er egentlig kun stillet 2 Ændringsforslag til denne Paragraph, hvoraf det første, eller den første Classe, om jeg saa maa sige; kun angaar en Forandring i Afstandsbestemmelsen. Paragraphen har nemlig, hvad vistnok Alle ville bifalde, gjort en Forskjel paa Afstandsbestemmelsen, naar der er et Vand imellem, saa at Bestemmelsen ikke skal gjælde, naar dette Vand er idetmindste af en Fjerdingveis Brede. Udvalgets Fleertal antager imidlertid, at en Fjerdingvei er formeget, og har derfor foreslaaet 1000 Alen. Et andet Medlem af Udvalget har troet, at det burde gjøres Udslaget, om der var Bro eller Dverhjørnel over dette Vand eller ikke; men det Ændringsforslag, som i den Anledning er stillet, forekommer mig ikke ganske klart. Udvalget har dernæst ogsaa stillet et andet Ændringsforslag, der er mere betydende, nemlig at det overlades Communalbestyrrelserne, naar de finde, at denne Begrændsning kan bortfalde eller indskrænktes, at andrage paa, at Saadant kan skee.

Minestad: Naar Udvalgets Fleertal har foreslaaet, at der skal sættes 1000 Alen istedet for en Fjerdingvei, saa er det naturligvis begrundet deri, at man har henvendt sin Op-